

Školský rok 1956/57:

7.ročník so svojim tr.uč.s.M.Hudákom /chlapci/

9.roč. ~~diexxax~~ so svojou tr.uč.s.Juliou Škovránovou/druhá zľava/, riad.šk.s.Michalom Doničom/tretí zľava/a učit.ko-
lektívom v šk.roku 1960/61.

Žiaci 1.-3.roč.so svojou tr.uč. v šk.r.1956/57

Žiaci 1.ročníka šk.roku 1957/58.

9.ročník so svojou tr.uč.s.Júliou Škovránovou.

9.ročník so svojim tr.uč.J.Dudinským v šk.roku 1961/62.

Pamiatka zo školských lavíc.

Fotografia 1960/61, uprostred riad. šk. s. Donič.

s. Maceková, tr. uč. so svojou triedou 1961/62.

Žiaci 8.ročníka strednej školy po záverčných skúškach v šk.
roku 1951/52.

uprostred predseda skúšobnej komisie s.A.Gavula,riad.NŠ
vo Veľkrope.Obojstranne ss.učítelia,po jeho pravici riad.šk.

Celoškolská fotografia zo šk.r.1956/57.
Odspodu sediaci:kolektív učiteľov s riad.uprostred.

Učiteľský kolektív v šk.roku 1956/57:
Ženy zľava: ss. Maňková, Škovránová, Aleksovičová, Dudinská,
Holiková. Muži: J. Dudinský, riad. šk. a Michal Hudák

To isté+ v bielom: Zuzana Majurniková, ved. kuchárka ŠJ a
v tmavom medzi mužmi: miestny správca far. úradu Vasil Ďu-
laj, uč. náboženstva.

Zo života hudobno-speváckeho krúžku.

6.ročník so svojim tr.uč.s.Jozefom Kimákom
šk.r.1961/62

s.Jozef Kimák so svojou kapelou.

Žiaci 1.-3.ročníka v šk.roku 1959/60 so svojou tr.uč.
Katarínou Dudínskou.

Žiaci 1.-3.roč.so svojou tr.uč.v šk.roku 1961/62.

9.ročník so svojim tr.uč.s.Michalom Kaščákom/stredný/
šk.rok 1962/63.

9.ročník so svojou tr.uč.s.Júliou Škovránovou v
šk.roku 1964/65.

Kolektív učiteľov v šk.roku
1960/61 s riad.MŠ-Bukovce s.
Helenou Dubášovou medzi mužmi

Žiaci 1.-3.roku so svojou tr.uč.v šk.roku 1965/66.

Nácvik spartakiády pod vedením s. Anny Macekovej.

dievčatá s lobdou.

Ze dobri práce-odmena: Zájazd žiakov v šk.roku 1963/64.
Vedúca zájazdu: Elena Matiová, uč. ZDŠ-Bukovce /na fotke
pod klenbou najvyššie/.

Учителька Ганна Мацек весь свій вільний час присвячує вправам танцювального колективу. На фото: учителька Ганна Мацек показує перші кроки учням Олені Лищці і Степанові Кмітю.

Учні Великобуківської восьмирічки, Бардівського округу, з великою радістю зустріли новий навчальний рік. Крім нових підручників та приладь, вони одержали й гарну нову школу. Просторі і світлі класи, центральне опалення — створили нові умови для навчання і поза-шкільної праці учнів. Створення музично-співацького самодіяльного колективу, наші учні привітали з великою радістю. Але ми, учителі, були поставлені перед важливе питання: звідки взяти інструменти? Крім гітари і гармошки, інших інструментів у нас не було! Правда, троє учнів мали власні скрипки, а віолончель ми одержали від Стропківського будинку культури. І почались репетиції... Шотижня два рази сходяться члени колективу, щоб вивчити складений репертуар.

Наприкінці листопада минулого року ми заснували й танцювальний самодіяльний колектив, який успішно веде товаришка учителька Ганна Мацек. Хоч танцювальний самодіяльний колектив заснований недавно, все ж таки він вже може поставити два танці. Таким чином, при нашій школі успішно почав розгортати свою діяльність музично-співацько-танцювальний самодіяльний колектив, з яким ми зголосились на Сьоме свято пісні і танцю у Свиднику.

В репертуарі нашого самодіяльного колективу є народні танці і жартівливі пісні, а також такі пісні, які прославляють працю в артілі. Ми, керівники, зустрі-

ГОТУЄМОСЬ ДО СВЯТА ПІСНІ І ТАНЦЮ

Солістки самодіяльного колективу Ганна Семанцо і Ганна Бірош порадують глядачів свидницького амфітеатра народними піснями.

Керівник музично-співацько-танцювального самодіяльного колективу Йосиф Кимак розучує з «музикантами» народні пісні.

чаємось з невеликими труднощами при складенні репертуару. В нас занадто мало таких пісень, які відповідали б віку учнів. Добре було б, якщо б на це питання звернули свою увагу наші поети і композитори. Тем дуже багато: ставлення учнів до свого учителя, дітей до батьків, старших, радість з нової школи, підручників та приладь, які учні одержали безплатно, і т. д. І серед керівників самодіяльних колективів знайшлися би такі, що могли б скласти музику на текст.

Незважаючи на труднощі, наш самодіяльний музично-співацько-танцювальний колектив підготував двогодинну програму, з якою вже виступав у Великих Буківцях, Ольшавці і Велькропі.

Зараз ми наполегливо готуємось до Сьомого свята пісні і танцю. Хочемо, щоб наш самодіяльний колектив належно і в усій красі представив Великі Буківці у Свиднику.

Йосиф КИМАК,
учитель Великобуківської восьмирічки.

Музично-співацько-танцювальний самодіяльний колектив Великобуківської восьмирічки під час репетицій.

ЧИ ЗДІЙСНЯТЬСЯ ПЛАНИ?

Скоро, дуже скоро минає час. Зокрема в школі. Недавно почався новий навчальний рік, а вже й перша класифікаційна конференція відбулась. В кого як, але у восьми-класників вона дуже важлива. Адже ж дехто цього року закінчує своє шкільне життя, а багато хто думає навчатись далі, у вищих класах одинадцятирічок, у фахових школах. Квартальна оцінка знань учнів

Марія Фечко хоче бути лікаркою. Вона вже тепер захоплюється анатомією людини.

тут багато чого може зроби. Крім іншого, до певної міри змусить учнів думати про своє майбутнє заняття, обрати його за своїм бажанням та здібностями.

— Я дуже хочу бути учителькою, — сказала нам з рум'янцем на обличчі Ганна Даурянина з Руського Кручова. — Закінчу восьмий клас, потім ще вищі класи одинадцятирічки, і піду вчитись в Педагогічний інститут.

— А я думаю стати лікаркою, — соромливо призналася Марія Фечко з Бжан. — З нашого села не буду першою, бо вже Оленка Касарда вчиться в Гумеській одинадцятирічці, звідки піде у вищий учбовий заклад. Вона також хоче бути лікаркою...

Деяким хлопцям дуже припали до серця машини, механізми. Між них сміло можна зарахувати вдумливого Івана Ступака з Великих Буківців.

— Я буду автомеханіком, — впевнено повідомляє він, — вже закінчую восьмирічку, а далі буду вчитись у Гумеському училищі трудових резервів.

Чи здійсняться плани отих молодих людей? Так, напевно, здійсняться. Щодо знань і наполегливості їх учителі сказали про них те найкраще, наше суспільство створило їм чудові умови навчання. Далі слово

Ганна Даурянина любить книжки.

за ними. А найсуворішу класифікацію проведе життя...

Іван Ступак захоплюється машинами

За мотоциклом: Іван Ступак, žiak 9. ročnika

КУТОК ШКОЛЯРІВ

На дружневних полях

От і прийшов травень. Яскраво світить у небі сонце, ласкаво пригріває весняну землю. Зігрілась земля, звільнилась від зимового холоду. Гляньте, наче шовковими килимами вкрилися поля. Це озима пшениця потяглась угору, до сонця. І яра, і овес не хочуть відставати від неї, теж спішать, піднімаються. Заходились друзевники біля них. Адже не можна щоб поля поросли бур'янами, не буде тоді хорошого врожаю. Взяли борони, причепили до тракторів і давай прополювати посіви, бур'яни нищити, розпушувати землю.

А ось і сівалки виїхали на лани. Рівенько, рядочками посіють вони кукурудзу. Так їй ліпше буде рости, не будуть заважати рослини одна одній. І збирати її можна буде машинами, спеціальними кукурудзяними комбайнами. Стараються друзевники про кукурудзу. Та ж це — королева полів. Вона і борошна багато дає, і їжі для худоби.

Немало роботи тепер і на городах. Там сіють огірки, висаджують у ґрунт розсаду помідорів, капуста. Друзевники виростили її в парниках, у торфоперегнійних горщиках. Вже скоро будуть свіжі овочі.

Всю зиму простояли корови в приміщеннях. Хочеться їм на свіже повітря, поскубти зелену травичку. От і переводять їх тепер у літні табори. А табори ці добре обладнані.

Добре худобі в літніх таборах. А якщо худобі добре, значить, більше буде і молока, і сметани, і масла.

Учні 4 і 5 класів Великобуківської ОДШ під керівництвом учительки Ганни Палички приучаються городництву. На фото — підготовка грядок під різну городину.

ПРИСЛІВ'Я

Яке дерево — такий клин; який отець — такий син.

Яке насіння — таке й коріння. У скупого все пообіди.

Чия коса перша, того лука ширша.

Легідне теля дві корови ссе.

Згинай бучка од малючка.

Як біда — та до жида.

Кажді граблі лем ку собі грабують.

Вже забув віл, як телям був.

Записав Михайло СЕРАФІН.

2.-4.ročník so svojou tr.učiteľkou v šk.r.1962/63.
s. Annou Paličkovou, rođ. Gramatovou

Zo života PO na škole:

Slávnostné skladanie sľubu, šk. rok 1969/70.

Vedúci PO na škole s. Ilkiv Jozef.

Dopisovanie s "Pedagogickým časopisom", ktorý vydávalo
OPS pri OŠONV v Bardejove.

SLOVO MLADÝM

Stál na okraji mladého lesného porastu storočný, mohutný, košatý dub. Chránil mladý lesný porast od búrok, vetrov, fujavice a nečakanej nepohody.

Mladému lesnému porastu sa však neľúbilo, že storočný, mohutný, košatý dub svojimi široko rozvetvenými konármi (dobrými poradami a poučkami) prekáža im k slnku.

Porast šumel, nadával, vysmieval sa, podceňoval ako mohol-tak mohol, podrýval korene statočnému, storočnému, košatému starčekovi, aby čím skôr vypadol.

V starčekovi však láska k mladému lesnému porastu nehasla. Keď jedného slnečného rána cítil bližiacu sa búрку, obrátil sa k nemu s prosbou o pomoc, aby ju mohli spoločnými silami šťastne prežiť.

Porast zašumel a bolo cítiť, že s požadovanou pomocou je nespokojný, že zvestovanie príchodu búrky s radosťou prijal v nádeji, že storočný, mohutný, košatý dub zahynie prvý a na jeho miesto nastúpi iný, mladý. Veru, nepohol mladý lesný porast. Radšej sa uhýnal z jednej strany na druhú, skrývajúc sa za košatú korunu duba a kde-tam vysmieval sa namáhavému odolávanu u starčeka novým a novým privalom búrky, ktorá neutíchala príberajúc na sile tak, že strieborným machom porastený stavec pod farchou nepretržitého bremena sa vychýlil a spadol ponad rieku.

Všetka farcha zostala na pleciach mladého lesného porastu. Búrka zakrátko pomrvila porast do nepoznania. Vtedy zašumel silou akú bolo široko-ďaleko počuť a rozoznať:

„Dvihajte starčeka, i my zostarneme, keď nám nepomôžete!“ Pomoc však neprišla. Namiesto vychýleného a spadnutého duba, nastúpili miesto iní. Znášali tie isté útrapy ako starček. Keď búrka utíchla, nastal pekný slnečný deň.

V tóni (dubového) lesa podrástal ešte mladší lesný dubový porast. Šumel a šumí ešte aj dnes.

Myslím, takto je i medzi nami. Takto je a bude, kým nezahynie diferencovanie sa na mladých a starých učiteľov. Osobne som toho názoru, že niet starých a mladých učiteľov, všetci sme buď učelia začiatočníci, alebo učelia s viacročnou praxou. Kto necíti a nerozumie, že roky nepoznajú skoky, že voda tečie zhora dole, že bez dňa nieta noci, že všetko žiada určitý poriadok, ten nekoná zodpovedne. Vzájomná láska a úcta majú spájať jeden druhého. Niet praxe bez teórie, teórie bez praxe. Jeden druhého dopĺňujeme!

Ako záver: Učiteľ-začiatočník nech drží za svoju povinnosť od srdca pozdraví svojho striebrom ozdobeného kolegu s viacročnou praxou, ten mu nech s hrdosťou pozdrav opäťuje s tým, že môže odzdraviť mladému kolegovi, ktorý po čase preberie vedenie v práci, aby ho odovzdal kolegovi v nastupujúcej učiteľskej generácii.

Jozef Dudinský,
riaditeľ ZŠ v Bukovciach